

303.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1920 r. o przyznaniu dla byłych wojskowych armji rosyjskiej i austriackiej, jak też dla wdów i sierot po nich pozostałych, nadzwyczajnego dodatku drożyznianego do zasiłków emerytalnych.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 13, z 1920 r. poz. 68) zarządza się co następuje:

§ 1. Za pobory emerytalne, pensję wdowią, lub sierocą uważać należy w znaczeniu art. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1920 r. zaopatrzenie przyznane odnośnym osobom, bądź to na zasadzie wojskowych przepisów emerytalnych ogólnie w Rosji w dniu 1 listopada 1917 r. i w Austrii w dniu 1 listopada 1918 r. obowiązujących, bądź też na zasadzie specjalnych norm ustanowionych dla pewnych kategorii osób wojskowych, nieobjętych ogólnymi przepisami emerytalnymi (majstrzy arsenału, pobierający zasiłki z Komitetu Aleksandrowskiego i Komitetu Aleksiejewskiego, kawalerowie krzyża i medalu św. Jerzego i t. p.).

Pod darami z łaski należy natomiast rozumieć wszelkie czasowe lub stałe zaopatrzenie, udzielane poza obowiązującymi przepisami na podstawie upoważnienia właściwej władzy państwowej.

§ 2. Nadzwyczajny dodatek drożyzniany obliczać należy emerytom, wdowom i sierotom, pobierającym już dodatki drożyzniane — tylko od zasadniczego zaopatrzenia według podanej w art. 2 ust. a, ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. № 65 z 1919 r., poz. 392) skali procentowej, zmiennej ustawą z dnia 8 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 4 z 1920 r. poz. 18).

Dla emerytów oraz wdów i sierot, którym nie przyznano dotychczas żadnych dodatków drożyznianych, nadzwyczajny dodatek drożyzniany wynosić będzie:

250 ⁰ / ₀	przy	rocznej	pensji	zasadniczej	do	200	mk.	włącznie
200 ⁰ / ₀	"	"	"	"	"	300	"	"
150 ⁰ / ₀	"	"	"	"	"	600	"	"
100 ⁰ / ₀	"	"	"	"	"	1000	"	"
70 ⁰ / ₀	"	"	"	"	"	2000	"	"
30 ⁰ / ₀	"	"	"	"	"	2000	"	"

§ 3. Przy wypłacie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego emerytom, którym zaopatrzenie przyznano w rublach, t. j. byłym wojskowym armji rosyjskiej, oraz wdowom i sierotom po nich pozostałym, należy liczyć za jeden rubel—2 marki 16 fen.

Przy wypłacie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego emerytom, którym zaopatrzenie przyznano w koronach, t. j. byłym wojskowym armji austriackiej oraz wdowom i sierotom po nich pozostałym, należy liczyć za jedną koronę—70 fenigów.

§ 4. Gdyby obliczone w powyższy sposób zaopatrzenie danego stopnia okazało się niższem od obliczonego w ten sam sposób zaopatrzenia niższego stopnia — wówczas zaopatrzenie wyższego stopnia należy zrównać z zaopatrzeniem bezpośrednio niższego stopnia.

Pobierający np. emeryturę w kwocie 650 mk. nie otrzyma wraz z należącym mu się ustawowo 100% dodatkiem kwoty 1300 mk. (650+650) lecz kwotę 1500 mk., ponieważ najwyższy wymiar dodatku nadzwyczajnego bezpośrednio niższego stopnia (600 mk.) wynosi 900 marek, a więc emerytura razem z dodatkiem 600+900 mk.=1500 mk.

§. 5. Wypłatę nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla byłych wojskowych armji rosyjskiej oraz wdów i sierot po nich pozostałych, zamieszkałych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego zarządzają Izby Skarbowe, do których przypisano odnośne zaopatrzenie, przez właściwe Powiatowe Kasy Skarbowe.

Wypłatę nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla byłych wojskowych armji rosyjskiej oraz wdów i sierot po nich pozostałych a zamieszkałych na terytorjum b. zaboru austriackiego, jak również wypłatę dla byłych wojskowych armji austriackiej oraz wdów i sierot po nich pozostałych,—zarządza Sekcja Wojenno-Likwidacyjna Ministerstwa Spraw Wojskowych za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności w Warszawie.

§. 6. Wszystkie za czas od 1 lipca 1919 r. przypadające raty miesięcznie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego wyasygnować należy bezwzględnie.

§. 7. W celu uzyskania prawa do poboru nadzwyczajnego dodatku drożyznianego interesowane osoby powinny wnieść podania bez opłaty skarbowej do władz wymienionych w §. 5 niniejszego rozporządzenia, dołączyć do nich poświadczenia, wystawione przez zwierzchność gminną miejsca zamieszkania i potwierdzone przez miejscową władzę administracyjną (komisarz rządowy, starosta, w miastach zaś Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie i Krakowie naczelnik policji), w których powinno być stwierdzone, iż petenci opowiadają przewidzianym w art. 5 ust. a i b ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. (Dz. P. P. № 65 z 1919 r. poz. 392) warunkom.

§. 8. Jeżeli uprawniony do odbioru zasiłku zmarł przed odebraniem nadzwyczajnego dodatku, należy zaległe raty wypłacić pozostałym spadkobiercom na ich żądanie po poprzednim stwierdzeniu ich praw do dziedziczenia.

§. 9. Potrzebny na pokrycie nadzwyczajnego dodatku drożyznianego wydatek zarachowuje się we właściwej rubryce emerytur, (wojskowi b. służby rosyjskiej, wojskowi b. służby austriackiej) pod osobną pozycją:

„Dodatek nadzwyczajny, wprowadzony ustawą z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 13 z 1920 r. poz. 68).“

§. 10. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

w z. *Sosnkowski*

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*